

til de vurderinger, der er kommet fra andre lande om det spørgsmål.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg synes, at resultatet i Nice er overordentlig tilfredsstillende. Det opfylder de to mål, som vi rejste til Nice for at nå, for det første at få skabt grundlaget for helingen af Europa efter alle de lidelser, det europæiske kontinent har været igennem i næsten 75-100 år, for det andet at skabe tryghed omkring Danmarks velfærd og Danmarks arbejdsmarkedspolitik. Begge dele er nået i Nice, og derfor var det en god traktat, vi kom hjem med.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for svaret. Der er nogle områder, hvor jeg gerne vil have et uddybende svar, og det er blandt andet i forhold til ændringerne i artikel 7. Det er det sted, hvor man jo i EU-traktaten laver en decideret overvågning af de enkelte medlemslande og den debat, der finder sted.

Jeg vil gerne høre statsministeren, om man på det område fik et tilfredsstillende resultat. Jeg kan forstå, at regeringen jo rejste af sted med et ønske om, at det skulle være sværere at iværksætte den procedure, end det reelt er blevet.

Det andet spørgsmål, jeg gerne vil have en uddybning af, er den vurdering, som flere lande – jeg nævnte det lige i mine indledende spørgsmål – gav udtryk for undervejs i forhandlingerne, nemlig at man savnede Danmark som et af de lande, der kæmpede for de små landes rettigheder og de små landes muligheder i EU-samarbejdet. Det kom specifikt til udtryk fra portugisisk side, at man, da man kæmpede for de små landes stemmевægte, savnede Danmark ved sin side.

Endelig vil jeg gerne spørge statsministeren, om det er korrekt fremstillet, at det ikke er Danmark, der har sikret, at der ikke bliver flertalsafgørelse på artikel 42 – et område, hvor vi helst ikke så flertalsafgørelse – men at det var Storbritannien, og at Danmark faktisk var indstillet på at acceptere en flertalsafgørelse på artikel 42, en af de traktatartikler, der er et ømt punkt for Danmarks vedkommende.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige, at jeg synes, det er meget stærkt utilfredsstillende, når statsministeren nu kommer hjem med en stor ny traktat og der så er en interesse i Folketinget for at drøfte den og vi stiller en række spørgsmål, at så tager statsmini-

steren i en række tilfælde ikke engang ordet, når vi har stillet disse spørgsmål.

Jeg lagde mærke til, at hr. Kristen Touborg stillede et overordentlig relevant spørgsmål for eksempel til statsministeren, men statsministeren værdigede overhovedet ikke hr. Touborg et svar.

Det synes jeg ikke er tilfredsstillende, og derfor vil jeg godt spørge statsministeren, om han nu vil give hr. Kristen Touborg et svar på det overordentlig præcise spørgsmål om demokrati-et i det her, som hr. Touborg stillede.

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg vil igen spørge statsministeren, om han vurderer, at Nicetraktaten er et større skridt, en større ændring end det, der skete i Amsterdamtraktaten. Og i givet fald: Hvorfor skal vi så ikke have Nicetraktaten til en folkeafstemning, for det havde vi jo med Amsterdamtraktaten?

Peter Skaarup (DF):

Jeg har lagt mærke til, at statsministeren, efter at resultatet af Nicetraktaten var kendt, har udtrykt, at der var positive elementer, men at statsministeren også fandt, at der var nogle negative elementer. Det var spørgsmålet omkring stemmевægtene. Og der kunne jeg godt tænke mig, at statsministeren uddybede, hvad det egentlig var statsministeren mener der var negativt ved udfaldet af Nicetraktaten.

Så vil jeg spørge statsministeren, om statsministeren mener, det er gavnligt for Danmark, at vi nu mister tre medlemmer af Europa-Parlamentet; vi går jo fra de nuværende 16 til 13 fremover. Er det gavnligt for dansk indflydelse på Europapolitikken i det hele taget og EU?

Og endelig vil jeg spørge statsministeren: Det synspunkt, Danmark havde med, at det var en dårlig idé, i hvert fald henne i forløbet mente Danmark, at det var en dårlig idé med de her Østrigsanktioner: Er det fornuftigt, at man nu med Nicetraktaten har sørget for, at fremtidige Østrigsanktioner kan holdes inden for Traktaten, altså at det kan blive kutyme, at man laver sanktioner over for lande, man ikke kan lide?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Til hr. Kristian Thulesen Dahl om ændringer i artikel 7: Ja, det er tilfredsstillende; vi har fundet en løsning. Savnede man Danmark? Nej, det gjorde man ikke, vi sloges og kæmpede af alle vores evner, og det vil hr. Thulesen Dahl også forstå, hvis han havde været i lokalet. Artikel 42